

Publicerad 2010-07-06 18:39 av Evelina Erixon

Det gör ingenting

Jag minns det så tydligt. Det smakade av järn i munnen, röda stänk mot den våta asfalten. Blodet blandades ut med vattnet och rann längsmed den tomma gatan. Känslan satt kvar, avtrycken från ett par knogar mott mitt ansikte. Jag kämpade hela vägen utan att veta om jag skulle lyckas eller ej. Och här står jag nu med tomma händer och utan någonting att hålla fast vid. Men jag kommer kämpa mig fram hela vägen för jag vet att bortom all misär så finns det något annat, något bättre. Jag log för mig själv och tittade mig själv i min inre spegel. Jag såg där en krigare.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Evelina Erixon med Poeter.se id #2521 innehar upphovsrätten